

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1175/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 ноември 2011 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 121, параграф 6 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Координацията на икономическите политики на държавите-членки в рамките на Съюза, както е предвидено в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), следва да се основава на спазване на ръководните принципи за ценова стабилност, стабилни публични финанси и парични условия и устойчивост на платежния баланс.
- (2) Пактът за стабилност и растеж (ПСР) първоначално включва Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1467/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за определяне и изясняване на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит ⁽⁴⁾ и Резолюция на Европейския съвет от 17 юни 1997 година относно Пакта за стабилност и растеж ⁽⁵⁾. Регламенти (ЕО) № 1466/97 и (ЕО) № 1467/97 бяха изменени през 2005 г. съответно от Регламенти (ЕО) № 1055/2005 ⁽⁶⁾ и (ЕО) № 1056/2005 ⁽⁷⁾. Освен това беше приет Доклад

на Съвета от 20 март 2005 г., озаглавен „Усъвършенстване на прилагането на Пакта за стабилност и растеж“ ⁽⁸⁾.

- (3) ПСР се основава на целта за осигуряване на стабилни публични финанси като средство за укрепване на условията за ценова стабилност и за висок и устойчив растеж, подкрепен от финансова стабилност, като по този начин спомага за постигане на целите на Съюза за устойчив растеж и заетост.
- (4) Според превантивната част на ПСР от държавите-членки се изисква да постигнат и поддържат средносрочна бюджетна цел, както и да представят в тази връзка програми за стабилност и програми за конвергенция. За тази част на ПСР би било от полза наличието на по-строги форми на наблюдение, за да се гарантира съответствие и спазване от страна на държавите-членки на рамката на Съюза за координация на бюджетните политики.
- (5) Съдържанието на програмите за стабилност и конвергенция, както и процедурата за тяхното разглеждане следва да бъдат допълнително развити както на национално равнище, така и на равнището на Съюза с оглед на натрупания с прилагането на ПСР опит.
- (6) Бюджетните цели на програмите за стабилност и конвергенция следва изрично да вземат предвид мерките, приети в съответствие с общите насоки за икономическите политики, насоките за политиките за заетост на държавите-членки и на Съюза и, най-общо, националните програми за реформи.
- (7) Представянето и оценяването на програмите за стабилност и конвергенция следва да се извършва преди вземане на ключови решения относно националните бюджети за следващите години. Поради тази причина следва да се определи подходящ краен срок за представяне на програмите за стабилност и конвергенция. Като се отчетат особеностите на бюджетната година в Обединеното кралство, за датата на представяне на програмите за конвергенция на Обединеното кралство следва да се предвидят специални разпоредби.
- (8) Натрупаният опит и допуснатите грешки по време на първото десетилетие на икономическия и паричен съюз показват необходимост от по-добро икономическо управление в Съюза, което следва да бъде изградено на основата на по-силна национална ангажираност по отношение на общоприети правила и политики и на по-стабилна рамка на равнището на Съюза за наблюдение на националните икономически политики.

⁽¹⁾ ОВ С 150, 20.5.11 г., стр. 1.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 28 септември 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 ноември 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 6.

⁽⁵⁾ ОВ С 236, 2.8.1997 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1055/2005 на Съвета от 27 юни 2005 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1466/97 за засилване на наблюдението върху бюджетните позиции и наблюдението и координацията на икономическите политики (ОВ L 174, 7.7.2005 г., стр. 1.)

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 1056/2005 на Съвета от 27 юни 2005 г., за изменение на Регламент (ЕО) № 1467/97 относно ускоряването и разясняването на прилагането на процедурата при прекомерен дефицит (ОВ L 174, 7.7.2005 г., стр. 5.).

⁽⁸⁾ Вж. документ 7423/3/05 на <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=en>.

- (9) Подобрената рамка за икономическо управление следва да разчита на няколко взаимосвързани и съгласувани политики за устойчив растеж и заетост, по-специално Стратегия на Съюза за растеж и работни места, отделяща особено внимание върху развиването и укрепването на вътрешния пазар, насърчаването на международната търговия и конкурентоспособността, Европейския семестър за засилване на координацията на икономическите и бюджетни политики (Европейски семестър), ефективна рамка за предотвратяване и коригиране на прекомерните бюджетни дефицити (ПСР), стабилна рамка за предотвратяване и коригиране на макроикономически дисбаланси, минимални изисквания за националните бюджетни рамки и засилена регулация и надзор на финансовия пазар, включително макропруденциален надзор от страна на Европейския съвет за системен риск.
- (10) ПСР и цялостната рамка за икономическо управление допълват и подкрепят Стратегията на Съюза за растеж и работни места. Взаимовръзките между отделните елементи не следва да предполагат изключения от разпоредбите на ПСР.
- (11) Засилването на икономическото управление следва да включва по-тясно и по-навременно ангажиране на Европейския парламент и националните парламенти. Като отчита, че в рамката на диалога партньорите на Европейския парламент са съответните институции на Съюза и техните представители, компетентната комисия на Европейския парламент може да предлага на държавата-членка, адресат на препоръка от Съвета в съответствие с член 6, параграф 2 или с член 10, параграф 2, възможността да вземе участие в размяна на мнения. Участието на държавите-членки в подобна размяна на мнения е доброволно.
- (12) Комисията следва да има по-значима роля в процедурата за засилено наблюдение по отношение на конкретни за всяка държава-членка оценки, мониторинг, мисии на място, препоръки и предупреждения.
- (13) Програмите за стабилност и конвергенция и националните програми за реформи следва да бъдат подготвени съгласувано и предадени едновременно. Тези програми следва да бъдат представени на Съвета и на Комисията. Програмите следва да бъдат направени обществено достояние.
- (14) В рамките на Европейския семестър цикълът на наблюдение и координация на политиките започва в началото на годината с хоризонтален преглед, в рамките на който и въз основа на данни, предоставени от Комисията и Съвета, Европейският съвет определя основните предизвикателства пред Съюза и еврозоната и дава стратегически насоки за политиките. Разисквания следва да се провеждат също и в Европейския парламент в началото на годишния цикъл на наблюдение
- в подходящ срок преди да се проведат разискванията в Европейския съвет. При изготвянето на своите програми за стабилност или конвергенция и на националните програми за реформи държавите-членки следва да се съобразят с хоризонталните насоки на Европейския съвет.
- (15) За да се повиши националната ангажираност към ПСР, националните бюджетни рамки следва да бъдат изцяло приведени в съответствие с целите на многостранното наблюдение в Съюза и по-специално с Европейския семестър.
- (16) В съответствие с правните и политическите условия във всяка държава-членка, националните парламенти следва да участват надлежно в Европейския семестър, както и при подготовката на програмите за стабилност, програмите за конвергенция и националните програми за реформи, за да се увеличи прозрачността и ангажираността, както и отчетността по отношение на взетите решения. По целесъобразност в рамките на Европейския семестър следва да се провеждат консултации с Икономическия и финансов комитет, Комитета за икономическа политика, Комитета по заетостта и Комитета за социална закрила. Съответните заинтересовани страни, по-специално социалните партньори, следва да участват в рамките на Европейския семестър, по целесъобразност, във връзка с основните въпроси на политиките в съответствие с разпоредбите на ДФЕС и националните правни и политически условия.
- (17) Спазването на средносрочната бюджетна цел следва да позволи на държавите-членки да имат резерв, гарантиращ постигането на референтната стойност от бюджетен дефицит от 3 % от БВП, за да се подсилят устойчиви публични финанси или бърз напредък към постигането на устойчивост, като същевременно се остави възможност за реструктуриране на бюджета, с оглед на необходимостта от публични инвестиции. Средносрочната бюджетна цел следва да се актуализира редовно въз основа на общоприет метод, който адекватно отразява рисковете от явни и неяви задължения за публичните финанси съгласно предвиденото в целите на ПСР.
- (18) Задължението за постигане и поддържане на средносрочна бюджетна цел трябва да бъде прилагано практически чрез конкретизиране на принципите на плана за корекции за постигане на средносрочната цел. Тези принципи следва, наред с другото, да гарантират, че извънредните постъпления, а именно приходите, които надхвърлят обичайно очакваните приходи от икономическия растеж, се отпускат за намаляване на дълга.
- (19) Задължението за постигане и поддържане на средносрочната бюджетна цел следва да се прилага за всички държави-членки.

- (20) Преценката дали е осъществен достатъчен напредък към средносрочната бюджетна цел следва да се прави въз основа на цялостна оценка на структурния баланс, включваща анализ на разходите, с изключени дискреционни мерки по отношение на приходите. Във връзка с това и докато не бъде постигната средносрочната бюджетна цел, темпът на нарастване на бюджетните разходи нормално не следва да надхвърля референтния средносрочен темп на нарастване на потенциалния БВП, като надхвърлянето на този темп следва да се съпътства от дискреционно увеличение на бюджетните приходи, а дискреционният спад на приходите да се компенсира с намаляване на разходите. Референтният средносрочен темп на нарастване на потенциалния БВП следва да се изчислява на базата на общоприет метод. Комисията следва да направи публично достояние метода за изчисление на тези прогнози и произтичащия от приложението му референтен средносрочен темп на нарастване на потенциалния БВП. Следва да се отчита потенциално много висока променливост на разходите за инвестиции, особено при малките държави-членки.
- (21) За държавите-членки, изправени пред равнище на дълга, надвишаващо 60 % от БВП, или пред изразени рискове по отношение на цялостната устойчивост на дълга, следва да се изисква по-ускорен план за корекции за постигане на средносрочните бюджетни цели.
- (22) С цел да се улесни икономическото възстановяване следва да се разрешава временно отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, когато то е в резултат на необичайно събитие извън контрола на дадената държава-членка, което има значително въздействие върху финансовата позиция на сектор „Държавно управление“ или в случай на сериозен икономически спад в еврозоната или в Съюза като цяло, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план. Провеждането на значителни структурни реформи също следва да се взема предвид, когато се разрешава временно отклонение от средносрочната бюджетна цел или от извършването на необходимите корекции за постигането ѝ, при условие че се поддържа резерв за постигането на референтната стойност за дефицита. В този контекст специално внимание следва да се обърне на системните пенсионни реформи, където отклонението следва да отразява преките допълнителни разходи от отклоняването на вноските от стълба на държавното обществено осигуряване към стълба изцяло на базата на лични спестявания в пенсионен фонд. Мерките за прехвърляне на активи от стълба изцяло на базата на лични спестявания в пенсионен фонд обратно към стълба на държавното обществено осигуряване следва да се разглеждат като еднократни и временни по своя характер и следователно да се изключват от структурния баланс, използван за оценка на напредъка към средносрочната бюджетна цел.
- (23) В случай на значително отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел Комисията следва да отправи предупреждение към съответната държава-членка, след което в рамките на един месец

Съветът следва да разгледа положението и да отправи препоръка за необходимите коригиращи мерки. В препоръката следва да се определи срок от не повече от пет месеца за предприемане на мерки за коригиране отклонението. Съответната държава-членка следва да докладва на Съвета за предприетите действия. Ако съответната държава-членка не предприеме подходящи действия в рамките на определения от Съвета срок, Съветът следва да приеме решение, с което се констатира, че не са били предприети ефективни действия, и следва да докладва на Европейския съвет. Важно е навреме да се установява, че държавите не са предприели подходящи действия, особено когато не предприемането на мерки продължава. Комисията следва да може да препоръча на Съвета да приеме преразгледани препоръки. При необходимост Комисията следва да може да покани ЕЦБ да участва в мисия за наблюдение в държави-членки от еврозоната и в държави-членки, участващи в Споразумението от 16 март 2006 г. между Европейската централна банка и националните централни банки на държавите-членки извън еврозоната за определяне на процедурите за работа на Механизма на обменните курсове в третия етап от Икономическия и паричен съюз⁽¹⁾ - валутния механизъм (VM II). Комисията следва да докладва на Съвета резултатите от тази мисия и, ако е целесъобразно, следва да може да реши да оповести публично констатациите си.

- (24) На Съвета следва да се предоставят правомощия за приемане на индивидуални решения, с които се установява неспазване на препоръките, приети от Съвета на основание член 121, параграф 4 от ДФЕС, и се определят мерки на политиките в случай че дадена държава-членка значително се отклонява от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел. Като част от извършваната от Съвета координация на икономическите политики на държавите-членки съгласно член 121, параграф 1 от ДФЕС, тези индивидуални решения представляват естествено продължение на посочените препоръки, приемани от Съвета на основание член 121, параграф 4 от ДФЕС. Спирането на правото на глас на членове на Съвета, представляващи държави-членки, чиято парична единица не е еврото, по отношение на приемането от страна на Съвета на решение, с което се установява неспазване на препоръките към държава-членка, чиято парична единица е еврото на основание член 121, параграф 4 от ДФЕС, е пряка последица от факта, че такова решение е естествено продължение на посочената препоръка и от разпоредбите на член 139, параграф 4 от ДФЕС, съгласно които правото на глас при приемането на подобни препоръки се запазва за държавите-членки, чиято парична единица е еврото.
- (25) За да се осигури съответствие с рамката за бюджетно наблюдение на Съюза за държави-членки, чиято парична единица е еврото, следва да бъде създаден специален механизъм за принудително изпълнение въз основа на член 136 от ДФЕС за случаите на значително отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел.

(1) ОВ С 73, 25.3.2006 г., стр. 21.

- (26) Позоваванията, включени в Регламент (ЕО) № 1466/97, следва да вземат предвид новата номерация на членовете в ДФЕС.
- (27) Следователно Регламент (ЕО) № 1466/97 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1466/97 се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Настоящият регламент определя правилата, регулиращи съдържанието, представянето, проучването и мониторинга на програмите за стабилност и програмите за конвергенция като част от многостранното наблюдение, осъществявано от Съвета и Комисията с цел предотвратяване на ранен етап на възникването на прекомерен бюджетен дефицит и подпомагане на наблюдението и координацията на икономическите политики, като по този начин спомага за постигане на целите на Съюза за растеж и заетост.“;

2. Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

За целите на настоящия регламент:

- а) „участващи държави-членки“ означава онези държави-членки, чиято парична единица е еврото;
- б) „неучастващи държави-членки“ означава държавите-членки, различни от държавите, чиято парична единица е еврото.“

3. Въмква се следният раздел:

„РАЗДЕЛ 1-А

ЕВРОПЕЙСКИ СЕМЕСТЪР ЗА КООРДИНАЦИЯ НА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПОЛИТИКИ

Член 2-а

1. За да осигури по-тясна координация на икономическите политики и устойчива конвергенция на икономическите показатели на държавите-членки, Съветът извършва многостранно наблюдение като неразделна част от Европейския семестър за координация на икономическите политики, в съответствие с целите и изискванията, определени в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

2. Европейският семестър включва:

- а) формулирането и наблюдението на прилагането на общите насоки за икономическите политики на държавите-членки и на Съюза (обща насоки за икономическите политики) в съответствие с член 121, параграф 2 от ДФЕС;

- б) формулирането и прегледа на прилагането на насоките за заетостта, които държавите-членки трябва да вземат предвид в съответствие с член 148, параграф 2 от ДФЕС (насоки за заетостта);

- в) представянето и оценяването на програмите на държавите-членки за стабилност или конвергенция съгласно разпоредбите на настоящия регламент;

- г) представянето и оценяването на националните програми за реформи на държавите-членки, които са в подкрепа на Стратегията на Съюза за растеж на работни места и са изготвени в съответствие с насоките, посочени в букви а) и б), и с общите насоки за държавите-членки, определени от Комисията и от Европейския съвет в началото на годишния цикъл на наблюдение;

- д) наблюдението с цел предотвратяване и коригиране на макроикономическите дисбаланси съгласно Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 за предотвратяване и коригиране на макроикономическите дисбаланси (*).

3. В хода на Европейския семестър, за да се осигурят навременни и интегрирани насоки на политиките по отношение на планираните макрофискални и макроструктурни политики, Съветът, по правило, след оценка на тези програми въз основа на препоръки на Комисията, отправя насоки към държавите-членки като използва в най-пълна степен правните инструменти, съгласно членове 121 и 148 от ДФЕС и съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕС) № 1176/2011.

Държавите-членки вземат надлежно предвид отправените до тях насоки при разработването на своите икономически и бюджетни политики, както и на политиките по заетостта, преди да вземат ключови решения относно своите национални бюджети за следващите години. Комисията извършва наблюдение на напредъка.

Неспазването на получените насоки от страна на държава-членка може да доведе до:

- а) последващи препоръки за предприемане на конкретни мерки;
- б) предупреждение от Комисията съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС;
- в) мерки съгласно настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 1467/97 или Регламент (ЕС) № 1176/2011.

Прилагането на мерките е предмет на засилено наблюдение от страна на Комисията и може да включва мисии за наблюдение съгласно член -11 от настоящия регламент.

4. Европейският парламент участва надлежно в Европейския семестър, за да се увеличи прозрачността и ангажираността, както и отчетността по отношение на взетите решения, по-специално чрез икономическия диалог, провеждан в съответствие с член 2-аб от настоящия регламент. При необходимост в рамките на Европейския семестър се провеждат консултации с Икономическия и финансов комитет, Комитета за икономическа политика, Комитета по заетостта и Комитета за социална закрила. Съответните заинтересовани страни, по-специално социалните партньори, участват в рамките на Европейския семестър, когато е целесъобразно, във връзка с основни въпроси на политиката в съответствие с разпоредбите на ДФЕС и националните правни и политически условия.

Председателят на Съвета и Комисията в съответствие с член 121 от ДФЕС и, когато е целесъобразно, председателят на Еврогрупата докладват всяка година на Европейския парламент и на Европейския съвет за резултатите от многостранното наблюдение. Докладите следва да бъдат част от икономическия диалог, посочен в член 2-аб от настоящия регламент.

(*) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.“

4. Въмква се следният раздел:

„РАЗДЕЛ 1-Аа

ИКОНОМИЧЕСКИ ДИАЛОГ

Член 2-аб

1. За да се засили диалогът между институциите на Съюза, по-специално Европейския парламент, Съвета и Комисията, и за да се гарантира по-голяма прозрачност и отчетност, компетентната комисия на Европейския парламент може да покани председателя на Съвета, Комисията и, по целесъобразност, председателят на Европейския съвет или председателят на Еврогрупата да вземат участие в заседанието на комисията за обсъждане на:

- а) информация, предоставена от Съвета на комисията относно общите насоки за икономическите политики, съгласно член 121, параграф 2 от ДФЕС;
- б) общите насоки за държавите-членки, определени от Комисията в началото на годишния цикъл на наблюдение;
- в) заключения, направени от Европейския съвет относно насоките за икономическите политики в контекста на Европейския семестър;
- г) резултатите от многостранното наблюдение, проведено съгласно настоящия регламент;
- д) заключения на Европейския съвет относно насоките и резултатите от многостранното наблюдение;
- е) преглед на провеждането на многостранното наблюдение в края на Европейския семестър;

ж) препоръки на Съвета до държави-членки, в съответствие с член 121, параграф 4 от ДФЕС, в случай на значително отклонение и доклада на Съвета до Европейския съвет по смисъла на член 6, параграф 2 и член 10, параграф 2 от настоящия регламент.

2. По правило Съветът следва да се съобрази с препоръките и предложенията на Комисията или да обясни публично позицията си.

3. Компетентната комисия на Европейския парламент може да предложи на държавата-членка, адресат на препоръката на Съвета съгласно член 6, параграф 2 или член 10, параграф 2, възможността да участва в размяна на мнения.

4. Съветът и Комисията редовно информират Европейския парламент относно прилагането на настоящия регламент.“

5. Член 2а се заменя със следното:

„Член 2а

Всяка държава-членка има своя собствена средносрочна цел за своето бюджетно състояние. Тези специфични за отделните държави средносрочни бюджетни цели могат да се отклоняват от изискването за състояние близо до балансиран бюджет или на излишък, като в същото време предвиждат резерв с оглед на спазване на изискването за бюджетен дефицит от не повече от 3 % от БВП. Средносрочните бюджетни цели гарантират устойчивостта на публичните финанси или бърз напредък в постигането на такава устойчивост, като в същото време предоставят възможности за бюджетно реструктуриране, отчитайки по-специално необходимостта от публични инвестиции.

Като се вземат предвид тези фактори, за участващите държави-членки и за държавите-членки, които участват в VM II, специфичните за страните средносрочни бюджетни цели се дефинират в диапазона от структурен дефицит в размер на -1 % от БВП до балансиран структурен бюджет или структурен излишък, без да се отчетат еднократни и временни мерки.

Средносрочната бюджетна цел се преразглежда на всеки три години. Средносрочната бюджетна цел на дадена държава-членка може да се преразгледа допълнително в случай на прилагане на структурна реформа с голямо въздействие върху устойчивостта на публичните финанси.

Спазването на средносрочната бюджетна цел се включва в националните средносрочни бюджетни рамки в съответствие с глава IV от Директива 2011/85/ЕС на Съвета от 8 ноември 2011 г. относно изискванията за бюджетните рамки на държавите-членки (*).

(*) ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 41.“

6. Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка участваща държава-членка предоставя на Съвета и на Комисията информацията по член 121 от ДФЕС, необходима за целите на регулярното многостранно наблюдение, под формата на програма за стабилност, която създава необходимата основа за устойчивост на публичните финанси, спомага за ценова стабилност, за висок устойчив растеж и за създаване на заетост.“;

б) в параграф 2 букви а), б) и в) се заменят със следното:

„а) средносрочната бюджетна цел и плана за корекции за постигане на тази цел за салдото на консолидирания държавен бюджет като процент от БВП, очакваното развитие на съотношението на брутният държавен дълг спрямо БВП, очаквания растеж на бюджетните разходи, включително съответните средства за бруто образуване на основен капитал, по-специално имайки предвид условията и критериите за установяване на растежа на разходите съгласно член 5, параграф 1, очаквания растеж на бюджетните приходи при непроменени политики и количествена оценка на планираните дискреционни мерки по отношение на приходите;

аа) информация относно неяви задължения, свързани със застаряване на населението, и условни задължения като публичните гаранции, с потенциално голямо въздействие върху сметките на сектор „Държавно управление“;

аб) информация относно съгласуваността на програмата за стабилност с общите насоки за икономическите политики и с националната програма за реформи;

б) основните допускания за очакваното икономическо развитие и важни икономически променливи, които са от значение за осъществяването на програмата за стабилност, като правителствени разходи за инвестиции, действителен реален растеж на брутният вътрешен продукт, заетост и инфлация;

в) количествена оценка на предприетите или предвижданите бюджетни и други мерки на икономическата политика за постигане на целите на програмата, съдържаща анализ на разходите и ползите на основните структурни реформи, които имат преки положителни ефекти върху бюджета в дългосрочен план, включително чрез повишаване на потенциалния устойчив растеж“;

в) вмъква се следният параграф:

„2а. Програмата за стабилност се основава на най-вероятния макрофискален сценарий или на по-консервативния сценарий. Макроикономическите и бюджетните прогнози се сравняват с най-актуалните прогнози на Комисията и, при необходимост, с тези на други независими органи. Значителни различия между избрания

макрофискален сценарий и прогнозата на Комисията се описват с обосновка, по-специално ако равнището или растежът на външните допускания се отклонява значително от стойностите, посочени в прогнозите на Комисията.

Точното естество на информацията, включена в параграф 2, букви а), аа), б), в) и г), се определя в хармонизирана рамка, създадена от Комисията в сътрудничество с държавите-членки.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Информацията за развитието на салдото на консолидирания държавен бюджет и съотношението на държавния дълг към БВП, растежа на бюджетните разходи, планирания растеж на бюджетните приходи при непроменени политики, планираните дискреционни мерки по отношение на приходите, изразени в количествено отношение, и основните икономически допускания, посочени в параграф 2, букви а) и б), се представя на годишна основа и обхваща предходната година, текущата година и най-малко следващите три години.

4. Всяка програма включва информация относно нейния статут в контекста на националните процедури, по-специално дали програмата е била представена на националния парламент, дали националният парламент е имал възможност да обсъди становището на Съвета относно предходната програма, или, ако е от значение, всяка препоръка или предупреждение, и дали програмата е получила одобрението на парламента.“

7. Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

1. Програмите за стабилност се представят всяка година през април, за предпочитане до средата на април и не по-късно от 30 април.

2. Държавите-членки оповестяват публично своите програми за стабилност.“

8. Член 5 се заменя със следното:

„Член 5

1. Въз основа на оценките, извършвани от Комисията и Икономическия и финансов комитет, Съветът, в рамките на многостранното наблюдение съгласно член 121 от ДФЕС, разглежда средносрочните бюджетни цели, представени от държавата-членка в нейната програма за стабилност, оценява дали икономическите допускания, на които се основава програмата, са реалистични и дали планът за корекции за постигането на средносрочната бюджетна цел е подходящ, включително придружаващият го план за развитие на съотношението на държавния дълг към БВП, и дали предприетите или предложените мерки за спазване на плана за корекции са достатъчни за постигане на средносрочната бюджетна цел в рамките на цикъла.

Когато оценяват плана за корекции за постигането на средносрочната бюджетна цел, Съветът и Комисията проверяват дали съответната държава-членка изпълнява задължението си за ежегодно адекватно годишно подобрене на структурния баланс с изключени еднократни и други временни мерки, необходимо за изпълнение на нейната средносрочна бюджетна цел от поне 0,5 % от БВП. За държавите-членки с ниво на дълга, надвишаващо 60 % от БВП, или с изразен риск за общата устойчивост на дълга, Съветът и Комисията проверяват дали годишното подобрене на структурния баланс с изключени еднократни и други временни мерки надвишава 0,5 % от БВП. Съветът и Комисията вземат предвид дали се полагат по-големи усилия за корекции в периоди на растеж, като те може да са по-ограничени в периоди на забавен растеж. По-специално се вземат предвид извънредните постъпления и спадове на приходите.

Преценката дали е осъществен достатъчен напредък по отношение на средносрочната бюджетна цел се прави въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурния баланс и включва анализ на разходите, при който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите. За тази цел Съветът и Комисията оценяват дали нарастването на бюджетните разходи, разгледано във връзка с резултата от взетите или планирани мерки по отношение на приходите, отговаря на следните условия:

- a) при държавите-членки, които са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, годишното нарастване на разходите не надхвърля референтния средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП, освен ако надхвърлянето е съпътствано от дискреционни мерки по отношение на приходите;
- b) при държавите-членки, които все още не са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, годишното нарастване на разходите не надхвърля определено равнище под референтния средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП, освен ако надхвърлянето е съпътствано от дискреционни мерки по отношение на приходите. Разликата между темпа на нарастване на бюджетните разходи и референтния средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП се определя така, че да се осигурят необходимите корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел;
- в) при държавите-членки, които все още не са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, дискреционното намаляване на бюджетните приходи по определени пера е съпътствано или от намаляване на разходите, или от дискреционно нарастване на бюджетните приходи по други пера, или от комбинация от двете.

От агрегираните разходи се изключват разходите за лихви, разходите по програми на Съюза, които изцяло се покриват от приходи от средства на Съюза, и недискреционните промени в разходите за обезщетения при безработица.

Нарастването на темпа на разходите над средносрочната референтна стойност не се счита за неспазване на целевия показател, доколкото се компенсира изцяло от предвидено от закона увеличение на приходите.

Референтният средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП се определя въз основа на прогнози и на ретроспективни оценки. Прогнозите се актуализират редовно. Комисията прави публично достояние метода за изчисления на тези прогнози и произтичащата от прилагането му референтна стойност на средносрочния темп на растеж на потенциален на БВП.

Когато се определя планът за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел за държавите-членки, които още не са я постигнали, и допускайки временно отклонение от тази цел за държавите-членки, които вече са я постигнали, при условие че е налице подходящият резерв за постигането на референтната стойност на дефицита, и че бюджетната позиция се очаква да се доближи до средносрочната бюджетна цел в рамките на програмния период, Съветът и Комисията вземат предвид осъществяването на основни структурни реформи, които оказват пряко положително отражение върху бюджета в дългосрочен план, включително чрез повишаването на потенциалния устойчив растеж, оказвайки по този начин осезаемо влияние върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси.

Специално внимание се обръща на пенсионните реформи, въвеждащи многостълбова система, която включва задължителен „стълб“, изцяло на базата на лични спестявания в пенсионен фонд. На държави-членки, прилагащи такива реформи, се разрешава отклонение от плана за корекции за постигане на тяхната средносрочна бюджетна цел или от самата цел, като отклонението отразява размера на прякото допълнително въздействие на реформата върху салдото на консолидирания държавен бюджет, при условие че е запазен подходящият резерв за постигането на референтната стойност за дефицита.

Съветът и Комисията също така проверяват дали програмата за стабилност улеснява постигането на устойчива и реална конвергенция в рамките на еврозоната и по-тясното координиране на икономическите политики, и дали икономическите политики на съответната държава-членка са в съответствие с общите насоки за икономическите политики и насоките за заетостта на държавите-членки и на Съюза.

В случай на необичайно събитие извън контрола на дадената държава-членка, което има значително въздействие върху финансовата позиция на сектор „Държавно управление“ или в периоди на сериозен икономически спад в еврозоната или Съюза като цяло, дадена държава-членка може да получи правото да се отклони временно от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, посочена в третата алинея, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план.

2. Съветът и Комисията извършват оценка на програмите за стабилност в рамките на най-много три месеца от предоставянето им. Съветът, по препоръка на Комисията и след консултации с Икономическия и финансов комитет, при необходимост приема становище относно програмата. Когато Съветът, в съответствие с член 121 от ДФЕС, прецени, че целите и съдържанието на програмата следва да бъдат засилени, като се обърне специално внимание на плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, Съветът в своето становище приканва съответната държава-членка да коригира програмата си.“

9. Член 6 се заменя със следния текст:

„Член 6

1. Като част от многостранното наблюдение съгласно член 121, параграф 3 от ДФЕС Съветът и Комисията извършват мониторинг на прилагането на програмите за стабилност въз основа на информацията, предоставена от участващите държави-членки и оценките на Комисията и на Икономическия и финансов комитет, по-специално с цел да бъде установено съществуващо или очаквано значително отклонение на състоянието на бюджетите от средносрочната бюджетна цел, или плана за корекции за постигане на тази цел.

2. В случай че се наблюдава значително отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, посочен в член 5, параграф 1, трета алинея от настоящия регламент, а също и с цел предотвратяване на възникването на прекомерен дефицит, Комисията отправя предупреждение към съответната държава-членка в съответствие с член 121, параграф 4 от ДФЕС.

Съветът в рамките на един месец от датата на приемане на предупреждението, посочено в първа алинея, разглежда положението и приема препоръка за необходимите политически мерки въз основа на препоръка от Комисията, основана на член 121, параграф 4 ДФЕС. В препоръката се определя срок от не повече от пет месеца за предприемане на мерки във връзка с отклонението. Срокът се намалява на три месеца, ако Комисията, в своето предупреждение, счита, че положението е особено сериозно и че се налагат спешни действия. Съветът, по предложение от Комисията, публично оповестява препоръката.

В рамките на срока, определен от Съвета в препоръката съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС, съответната държава-членка докладва на Съвета относно действията, предприети в отговор на въпросната препоръка.

Ако съответната държава-членка не предприеме подходящи действия в рамките на срока, определен в препоръка на Съвета съгласно втора алинея, Комисията незабавно препоръчва на Съвета да приеме решение с квалифицирано мнозинство, с което да се установи, че не е предприето ефективно действие. Същевременно Комисията може да препоръча на Съвета да приеме преразгледана препоръка съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС относно необходимите политически мерки.

В случай че Съветът не приеме решението въз основа на препоръката на Комисията, че не са предприети ефективни мерки, и че съответната държава-членка продължава да не предприема подходящи действия, Комисията един месец след предходната си препоръка, препоръчва на Съвета да приеме решението, с което да се установи, че не са предприети ефективни действия. Решението се счита за прието от Съвета, освен ако той реши с обикновено мнозинство да отхвърли препоръката в срок от десет дни след приемането ѝ от Комисията. Същевременно Комисията може да препоръча на Съвета да приеме преразгледана препоръка съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС относно необходимите мерки.

При приемането на решение относно неспазването, посочено в четвърта и пета алинея, гласуват само членовете на Съвета, представляващи участващи държави-членки, и Съветът приема решение без да се отчита гласът на този член, който представлява засегнатата държава-членка.

Съветът съответно представя официален доклад на Европейския съвет относно приетите решения.

3. Отклонението от средносрочната бюджетна цел или от подходящия план за корекции за постигането на тази цел се изчислява въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурния баланс и включва анализ на разходите, в който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, както е посочено в член 5, параграф 1.

Оценката дали отклонението е значително, включва по-специално следните критерии:

- а) за държавите-членки, които не са постигнали средносрочната бюджетна цел, когато се оценява промяната в структурния баланс, дали отклонението е в размер на най-малко 0,5 % от БВП в рамките на една година или най-малко 0,25 % от БВП средногодишно за две последователни години;
- б) при оценка на динамиката на разходите, като не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, дали общото въздействие на отклонението върху салдото на държавния бюджет възлиза на минимум 0,5 % от БВП в рамките на една година или като сбор за две последователни години.

Отклонението на динамиката на разходите не се счита за значително, ако съответната държава-членка е преизпълнила средносрочната бюджетна цел, като се има предвид възможността за значителни извънредни постъпления, а бюджетните планове, изложени в програмата за стабилност, не застрашават изпълнението на тази цел през програмния период.

По подобен начин отклонението може да не бъде взето под внимание и ако е в резултат на необичайно събитие извън контрола на дадената държава-членка и има значително въздействие върху финансовата позиция на сектор „Държавно управление“ или в условията на сериозен икономически спад в еврозоната или в Съюза като цяло, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план.“

10. Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка неучастваща държава-членка предоставя на Съвета и на Комисията информацията, необходима за упражняването на редовното многостранно наблюдение съгласно член 121 от ДФЕС, под формата на програма за конвергенция, която създава необходимата основа за устойчивост на публичните финанси, спомага за ценова стабилност, за висок устойчив растеж и за създаване на заетост.“;

б) в параграф 2 букви а), б) и в) се заменят със следното:

„а) средносрочната бюджетна цел и плана за корекции за постигане на тази цел за салдото на консолидирания държавен бюджет като процент от БВП, очакваното развитие на съотношението на брутния държавен дълг спрямо БВП, очаквания растеж на бюджетните разходи, включително съответните средства за бруто образуване на основен капитал, по-специално имайки предвид условията и критериите за установяване на растежа на разходите съгласно член 9, параграф 1, очаквания растеж на бюджетните приходи при непроменени политики и количествена оценка на планираните дискреционни мерки по отношение на приходите, средносрочните цели на паричната политика, връзката на тези цели със стабилността цените и на валутния курс, както и с постигането на устойчива конвергенция;

аа) информация относно неяви задължения, свързани със застаряването на населението, и условни задължения като публичните гаранции, с потенциално голямо въздействие върху сметките на сектор „Държавно управление“;

аб) информация относно съгласуваността на програмата за конвергенция с общите насоки за икономическите политики и с националната програма за реформи;

б) основните допускания относно очакваното икономическо развитие и важни икономически променливи, които са от значение за осъществяването на програмата за конвергенция като бюджетни разходи за инвестиции, реален растеж на БВП, заетост и инфлация;

в) количествена оценка на предприетите или предвижданите бюджетни и други мерки на икономическата политика за постигане целите на програмата,

съдържаща анализ на разходите и ползите на основните структурни реформи, които имат преки положителни ефекти върху бюджета в дългосрочен план, включително чрез повишаване на потенциалния устойчив растеж“;

в) вмъква се следният параграф:

„2а. Програмата за конвергенция се основава на най-вероятния макрофискален сценарий или на по-консервативния сценарий. Макроикономическите и бюджетните прогнози се сравняват с най-актуалните прогнози на Комисията и, ако е целесъобразно, тези на други независими органи. Значителни различия между избрания макрофискален сценарий и прогнозата на Комисията се описват с обосновка, по-специално ако равнището или растежът на външните допускания се отклонява значително от стойностите, посочени в прогнозите на Комисията.

Точният характер на информацията, включена в параграф 2, букви а), аа), б), в) и г) се определя в хармонизирана рамка, създадена от Комисията в сътрудничество с държавите-членки.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Информацията относно развитието на салдото на консолидирания държавен бюджет и съотношението на държавния дълг към БВП, растежа на бюджетните разходи, предвиденото нарастване на бюджетните приходи при непроменени политики, планираните дискреционни мерки по отношение на приходите, подходящо изразени в количествено отношение, и основните икономически допускания, посочени в параграф 2, букви а) и б), се представя на годишна основа и обхваща предходната година, текущата година и най-малко следващите три години.

4. Всяка програма включва информация относно нейния статут в контекста на националните процедури, по-специално дали програмата е била представена на националния парламент и дали националният парламент е имал възможност да обсъди становището на Съвета относно предходната програма, или, ако е от значение, всяка препоръка или предупреждение, и дали програмата е получила одобрението на парламента.“

11. Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

1. Програмите за конвергенция се представят всяка година през април, за предпочитане до средата на април и не по-късно от 30 април.

2. Държавите-членки оповестяват публично своите програми за конвергенция.“

12. Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

1. Въз основа на оценките, извършвани от Комисията и Икономическия и финансов комитет, Съветът, в рамките на многостранното наблюдение съгласно член 121 от ДФЕС, разглежда средносрочните бюджетни цели, представени от съответните държави-членки в техните програми за конвергенция, оценява дали икономическите допускания, на които се основава програмата, са реалистични, дали планът за корекции за постигането на средносрочната бюджетна цел е подходящ, включително придружаващият го план за развитието на съотношението на държавния дълг към БВП, и дали предприетите или предложените мерки за спазване на плана за корекции са достатъчни за постигане на средносрочната бюджетна цел по време на цикъла и за постигане на устойчива конвергенция.

Когато оценяват плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, Съветът и Комисията вземат предвид дали се полагат по-големи усилия в период на растеж, докато те може да са по-ограничени в периоди на забавен растеж. По-специално се вземат предвид извънредните постъпления и спадове на приходите. За държавите-членки с ниво на дълга, надвишаващо 60 % от БВП, или с изразен риск за устойчивостта на дълга като цяло, Съветът и Комисията проверяват дали годишното подобрене на структурния баланс с изключени еднократни и други временни мерки надвишава 0,5 % от БВП. За държавите-членки, които участват в МОК II Съветът и Комисията проверяват дали съответната държава-членка следва политика на подходящо годишно подобрене на структурния баланс с изключени еднократни и временни мерки, което е необходимо за постигане на средносрочната бюджетна цел, в размер на поне 0,5 % от БВП.

Преценката дали е осъществен достатъчен напредък по отношение на средносрочната бюджетна цел се прави въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурния баланс и включва анализ на разходите, при който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите. За тази цел Съветът и Комисията оценяват дали нарастването на бюджетните разходи, разгледано във връзка с резултата от взетите или планирани мерки по отношение на приходите, е в съответствие със следните условия:

- а) при държавите-членки, които са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, годишното нарастване на разходите не надхвърля референтния средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП, освен ако надхвърлянето е съпътствано от дискреционни мерки по отношение на приходите;
- б) при държавите-членки, които все още не са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, годишното нарастване на разходите не надхвърля определено равнище под референтния средносрочен темп на растеж

на потенциалния БВП, освен ако надхвърлянето е съпътствано от дискреционни мерки по отношение на приходите. Разликата между темпа на нарастване на бюджетните разходи и референтния средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП се определя така, че да се осигурят необходимите корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел;

- в) при държавите-членки, които все още не са постигнали своята средносрочна бюджетна цел, дискреционното намаляване на бюджетните приходи по определени пера е съпътствано или от намаляване на разходите, или от дискреционно нарастване на бюджетните приходи по други пера, или от комбинация от двете.

От агрегираните разходи се изключват разходите за лихви, разходите по програми на Съюза, които изцяло се покриват от приходи от средства на Съюза, и недискреционните промени в разходите за обезщетения при безработица.

Увеличаването на разходите над средносрочната референтна стойност не се счита за неспазване на целевия показател, доколкото се компенсира изцяло от предвидено от закона увеличаване на приходите.

Референтният средносрочен темп на растеж на потенциалния БВП се определя въз основа на прогнози и на ретроспективни оценки. Прогнозите се актуализират редовно. Комисията прави публично достояние метода на изчисления на тези прогнози и произтичащата от неговото приложение референтна стойност на средносрочния темп на потенциален растеж на потенциалния БВП.

Когато се определя планът за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел за държавите-членки, които още не са я постигнали, и допускайки временно отклонение от тази цел за държавите-членки, които вече са я постигнали, при условие че е запазен подходящият резерв за постигане на референтната стойност за дефицита, и че бюджетната позиция се очаква да се доближи към средносрочната бюджетна цел в рамките на програмния период, Съветът и Комисията вземат предвид осъществяването на основни структурни реформи, които оказват пряко положително отражение върху бюджета в дългосрочен план, включително чрез повишаването на потенциалния устойчив растеж, оказвайки по този начин осезаемо влияние върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси.

Специално внимание се обръща на пенсионните реформи, въвеждащи многостълбова система, която включва задължителен „стълб“, изцяло на базата на лични спестявания в пенсионен фонд. На държави-членки, прилагащи такива реформи, се разрешава отклонение от плана за корекции за постигане на тяхната средносрочна бюджетна цел или от самата цел, като отклонението отразява размера на прякото допълнително въздействие на реформата върху салдото на консолидирания държавен бюджет, при условие че е запазен подходящият резерв за постигането на референтната стойност за дефицита.

Съветът и Комисията също така проверяват дали програмата за конвергенция улеснява постигането на устойчива и реална конвергенция и по-тясното координиране на икономическите политики, и дали икономическите политики на съответната държава-членка са в съответствие с общите насоки за икономическите политики и насоките за заетостта на държавите-членки и на Съюза. Освен това за държавите-членки, които участват във VM II Съветът проверява дали програмата за конвергенция осигурява безпроблемно участие във валутния механизъм.

В случай на необичайно събитие извън контрола на дадената държава-членка, което има значително въздействие върху финансовата позиция на сектор „Държавно управление“ или в периоди на сериозен икономически спад в еврозоната или Съюза като цяло, държавите-членки може да получат правото да се отклонят временно от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, посочена в трета алинея, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план.

2. Съветът и Комисията извършват оценяват програмите за конвергенция в рамките най-много на три месеца от представянето им. Съветът, по препоръка на Комисията и след консултации с Икономическия и финансов комитет, при необходимост приема становище относно програмата. Когато Съветът, в съответствие с член 121 от ДФЕС, прецени, че целите и съдържанието на програмата следва да бъдат засилени, като се обърне специално внимание на плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, Съветът в своето становище приканва съответната държава-членка да коригира програмата си.“

13. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

1. Като част от многостранното наблюдение съгласно член 121, параграф 3 от ДФЕС Съветът и Комисията извършват мониторинг на прилагането на програмите за конвергенция въз основа на информацията, предоставена от държавите-членки с дерогация и оценките, дадени от Комисията и Икономическия и финансов комитет, поспециално с цел да бъде установено съществуващо или очаквано значително отклонение на състоянието на бюджетните позиции от средносрочната бюджетна цел, или плана за корекции за постигане на тази цел.

Освен това Съветът и Комисията извършват мониторинг на икономическите политики на неучастващите държави-членки с оглед на целите на програмите за конвергенция, с цел да се гарантира, че техните политики са насочени към постигането на стабилност, като по този начин се избягва отклонението от равновесното ниво на реалните валутни курсове и прекомерното вариране на номиналните валутни курсове.

2. В случай че се наблюдава значително отклонение от плана за коригиране за постигане на средносрочната бюджетна цел, посочен в член 9, параграф 1, алинея трета от настоящия регламент, а също и с цел предотвратяване на

възникването на прекомерен дефицит Комисията отправя предупреждение към съответната държава-членка в съответствие с член 121, параграф 4 от ДФЕС.

Съветът в рамките на един месец от датата на приемане на предупреждението, посочено в първа алинея, разглежда положението и приема препоръка за необходимите мерки на политиката на базата на препоръка от Комисията, основана на член 121, параграф 4 от ДФЕС. В препоръката се определя срок от не повече от пет месеца за предприемане на мерки във връзка с отклонението. Срокът се намалява на три месеца, ако Комисията, в своето предупреждение, счита, че положението е особено сериозно и че се налагат спешни действия. Съветът, по предложение от Комисията, публично оповестява препоръката.

В рамките на срока, определен от Съвета в препоръката съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС, съответната държава-членка докладва на Съвета относно действията, предприети в отговор на въпросната препоръка.

Ако съответната държава-членка не предприеме подходящи действия в рамките на срока, определен в препоръка на Съвета съгласно втора алинея, Комисията незабавно препоръчва на Съвета да приеме решение с квалифицирано мнозинство, с което се установява, че не е предприето ефективно действие. Същевременно Комисията може да препоръча на Съвета да приеме преразгледана препоръка съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС относно необходимите мерки на политиката.

В случай че Съветът не приеме решението въз основа на препоръката на Комисията, че не са предприети ефективни мерки, и че съответната държава-членка продължава да не предприема подходящи действия, Комисията един месец след предходната си препоръка, препоръчва на Съвета да приеме решението, с което да се установи, че не са предприети ефективни действия. Решението се счита за прието от Съвета, освен ако той вземе решение с обикновено мнозинство да отхвърли препоръката в срок от десет дни след приемането ѝ от Комисията. Същевременно Комисията може да препоръча на Съвета да приеме преразгледана препоръка съгласно член 121, параграф 4 от ДФЕС относно необходимите мерки на политиката.

Когато взема решението за неспазване, посочено в четвърти и пети параграф, Съветът не взема под внимание гласа на члена на Съвета, който представлява засегнатата държава-членка.

Съветът съответно представя официален доклад на Европейския съвет относно взетите решения.

3. Отклонението от средносрочната бюджетна цел или от подходящия план за корекции за постигането на тази цел се изчислява въз основа на цялостна оценка, която използва като критерий структурния баланс и включва анализ на разходите, в който не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, както е посочено в член 9, параграф 1.

Оценката дали отклонението е значително, включва по-специално следните критерии:

- а) за държавите-членки, които не са постигнали средносрочната бюджетна цел, когато се оценява промяната в структурния баланс, дали отклонението е в размер на поне 0,5 % от БВП в рамките на една година или поне 0,25 % от БВП средногодишно за две последователни години;
- б) при оценка на динамиката на разходите, като не се отчитат дискреционните мерки по отношение на приходите, дали общото въздействие на отклонението върху салдото на държавния бюджет възлиза на поне 0,5 % от БВП в рамките на една година или като сбор за две последователни години.

Отклонението в динамиката на разходите не се счита за значително, ако съответната държава-членка е преизпълнила средносрочната бюджетна цел, като се има предвид възможността за значителни извънредни постъпления, а бюджетните планове, изложени в програмата за конвергенция, не застрашават изпълнението на тази цел през програмния период.

По подобен начин отклонението може да не бъде взето под внимание и ако е в резултат на необичайно събитие извън контрола на дадената държава-членка и има значително въздействие върху финансовата позиция на сектор „Държавно управление“ или в условията на сериозен икономически спад в еврозоната или в Съюза като цяло, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план.“

14. Въмква се следният раздел:

„РАЗДЕЛ ЗА

ПРИНЦИП НА СТАТИСТИЧЕСКА НЕЗАВИСИМОСТ

Член 10а

С цел да се гарантира, че многостранното наблюдение се основава на сигурни и независими статистически данни, държавите-членки осигуряват професионалната независимост на националните статистически органи, която е съгласувана с Кодекса на европейската статистическа практика, установен с Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика (*). За това се изисква най-малко наличието на:

- а) прозрачни процедури за назначаване и освобождаване на персонал, които трябва да се основават единствено на професионални критерии;
- б) бюджетни средства, които трябва да се отпускат на годишен или на многогодишен принцип;

- в) датата за публикуването на статистическа информация с ключово значение, която трябва да бъде определена значително по-рано.

(*) ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164.“

15. Въмква се следният член:

„Член -11

1. Комисията гарантира постоянен диалог със съответните органи на държавите-членки в съответствие с целите на настоящия регламент. За целта Комисията провежда по-специално мисии за оценка на икономическото положение в държавата-членка и идентифициране на рискове или трудности, свързани с изпълнението на целите на настоящия регламент.

2. Комисията може да предприеме мисии за засилено наблюдение в държави-членки, адресат на препоръки, отправени съгласно член 6, параграф 2 и член 10, параграф 2 за целите на мониторинга на място. Съответната държава-членка предоставя цялата необходима информация за подготвянето и провеждането на тези мисии.

3. Когато въпросната държава-членка е участваща държава-членка или държава-членка, която участва в МОК II, Комисията може да покани представители на Европейската централна банка, ако е целесъобразно, да участват в мисии за наблюдение.

4. Комисията докладва на Съвета относно резултатите от мисиите, посочени в параграф 2, и, ако е целесъобразно, може да реши да оповести публично констатациите си.

5. При организиране на мисиите, посочени в параграф 2, Комисията изпраща предварителните си констатации на съответните държави-членки за коментар.“

16. Въмква се следният член:

„Член 12а

1. До 14 декември 2014 и след това на всеки пет години Комисията публикува доклад относно прилагането на настоящия регламент.

В този доклад се оценява, наред с другото:

- а) ефективността на настоящия регламент, по-специално дали разпоредбите, уреждащи вземането на решения, са достатъчно стабилни;
- б) напредъкът в посока осигуряване на по-тясна координация на икономическите политики и устойчива конвергенция на икономическите показатели на държавите-членки в съответствие в ДФЕС.

2. По целесъобразност докладът се придружава от предложение за изменение на настоящия регламент, включително на процедурите за вземане на решение.

3. Докладът се изпраща на Европейския парламент и на Съвета.

17. Всички позовавания на „член 99 от Договора“ се заменят в регламента с позовавания на „член 121 ДФЕС“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 16 ноември 2011 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
W. SZCZUKA